

Nedsættelsen af det omhandlede Udvalg betragtes inden for Handelen som værende af den allerstørste Betydning allerede derigennem, at det klart vil tilkænde-give Opfattelsen af, at det ikke er Meningen, at Restriktionerne skal bibeholdes ud i Fremtiden. En saadan Tilkendegivelse er saa meget mere paakrævet, som Prisdirektoratet, saaledes som Komiteen gentagne Gange har paapeget, fortsat udvider sin Virksomhed og endog efter Krigens Afslutning fastsætter Regler paa Omraader, hvor det under hele Krigsperioden ikke har været nødvendigt.

Selv om Nedsættelsen af Udvalget saaledes maa betragtes som det væsentlige, vil Komiteen dog ikke undlade at pege paa Regler, der forekommer lidet rimelige eller i alt Fald af Direktoratet fortolkes saaledes.

Man har fra Handelens Side stedse hævdet, at en Varepris, der var beregnet efter § 8, 2. og 3. Stk., ikke kunde betragtes som urimelig. Prisdirektoratet er derimod af den mod af den Opfattelse, at § 8, 1. Stk., ifølge hvilket urimelige Priser og Forretningsbetingelser er forbudt, giver det en Bemyndigelse til alligevel at nedsætte Prisen. Komiteen maa protestere herimod og henstille, at § 8 formuleres saaledes, at Direktoratet ikke længere vil kunne fastholde sit Standpunkt.

Med Hensyn til § 8 vil man tillige foreslaa en Ændring i Formuleringen af 4. Stk., der i sin nuværende Form vel giver Mulighed for Beregning af en Gennemsnitspris paa ensartede Varepartier, der er indkøbt til forskellige Priser, men kun efter forud indhentet Tilladelse fra Priskontrolraadet. Bestemmelsen burde imidlertid være affattet saaledes, at man kunde beregne en Gennemsnitspris uden forinden at skulle gaa til Priskontrolraadet.

Komiteen finder det endvidere rent principielt uheldigt, at Administrationen har den endelige Afgørelse af de Sager, der er indbragt for Prisankenævnet. Idet dette kun har Bemyndigelse til at afgive Indstilling til Handelsministeren. Det vilde formentlig være mere i Overensstemmelse med almindelig Retsopfattelse, saafremt Nævnets Afgørelser var endelige.

Komiteen vil tillige finde det naturligt, at der i Prislovens § 19 indføjes en Bestemmelse om, at der til Paadømmelse af Sager om Overtrædelse af Prisloven skal medvirke handelskyndige Domsmænd, hvilket vil kunne være en betydelig Støtte for Domstolene, og maa antages at kunne modvirke det uheldige Forhold, at Overtrædelser, der forekommer Erhvervslivet ensartede, bedømmes paa forskellig Vis.

Man skal endelig gentage Anmodningen i Skrivelsen af 24. f. M. til Handelsministeren — med hvilken Skrivelse Udvalget formentlig er bekendt — om at paalægge Direktoratet ikke i de enkelte Tilfælde at stille Krav, der i Praxis er uopfyldelige med Hensyn til Beviserne for, at Omkostningerne er steget ud over 20 pCt., da det er klart, at dette paa Forhaand maa have Formodningen for sig.

Idet Grosserer-Societetets Komite indtrængende maa henstille til det ærede Udvalg, at det anførte bliver taget til Følge, skal man sluttelig bemærke; at man gerne yder sin Medvirken ved den nærmere Udformning af de hertil sigtende Bestemmelser.

P. K. V.

Rudolph Schmidt.

M. Raffenberg.